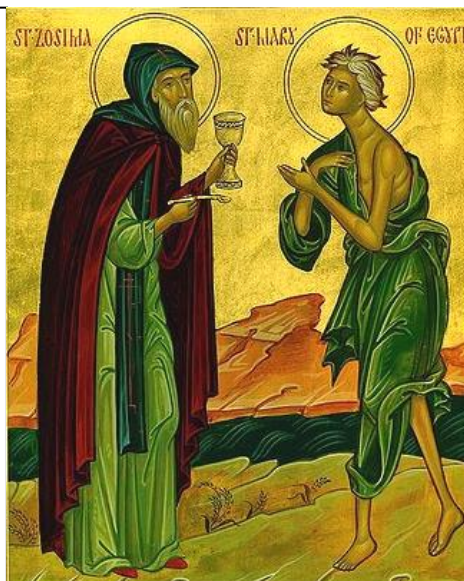

Gânduri duhovnicești pentru săptămâna a cincea a Postului Mare

Oare cum se face că avem atâta bogăție de mărturii scrise despre marile suferințe și despre sfințenia bărbaților și femeilor creștine celor de demult, dar și de aproape? Aceasta se întâmplă deoarece chiar și în conștiința oamenilor doar sfinții sunt cu adevărat mari biruitori, adevărați învingători. Chiar și în războaiele omenești, nimeni nu se socotește erou fără să fi trecut prin focul luptelor, fără să fi suferit cumplit, fără să fi fost rănit, fiecare rană socotindu-i-se ca o medalie. Cu atât mai mult este așa în războiul duhovnicesc, cel care se duce pentru un adevăr suprem, cunoscut și învederat, și în care nu poate să încapă lauda de sine și preamărirea propriilor isprăvi, căci ele în războiul duhovnicesc nu ajută la nimic, dimpotrivă, îl duc pe războinic la pierzanie.

Cel care nu se angajează în luptă pentru dragostea lui Hristos, fie cu lumea, fie cu diavolul, fie cu propriul sine, cum va putea fi el socotit printre ostașii lui Hristos?

Așadar, cum se va număra cineva printre împreună-biruitorii cu Hristos?

Cuvioasa Maria Egipteanca primește Sfânta Împărtășanie din mâna Cuviosului Zosima, *icoană*

Despre acest cumplit război duhovnicesc i-a grăit Maria Egipteanca Bătrânului Zosima: „În primii șaptesprezece ani pe care i-am petrecut în pustie m-am luptat cu poftele cele nebunești ale trupului meu mai cumplit decât cu niște fiare sălbatice. Căci pofteam să mănânc carne și pește, din care aveam cu îmbelșugare în Egipt. Mai pofteam să beau vin ales, pe când în pustie nu găseam nici măcar apă ca să-mi potolesc ticăloasa mea sete. Pofteam să aud cântece de desfrânare. Plângeam de durere, strigam, și îmi băteam pieptul. Strigam și mă rugam în genunchi către Maica lui Dumnezeu să mă izbăvească de aceste cumplite fiare ale gândului, să mă izbăvească de acest chin. După ce am plâns și m-am zburciuit ani îndelungați fără să abandonez lupta, am văzut deodată o lumină care m-a înconjurat din toate părțile, și o anume pace minunată, niciodată cunoscută mie, mi-a inundat sufletul.”
(Sf. Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

Sfânta Maria Egipteanca s-a nevoit în preajma locului în care Domnul nostru Iisus Hristos a fost botezat de către Sfântul Ioan („Betaraba, dincolo de Iordan” – Ioan 1, 28).

După tradiție, peștera în care a viețuit Sfânta Maria Egipteanca timp de 47 de ani se află pe un versant abrupt, nu prea înalt, din apropierea Iordanului.

O scară de lemn montată de arheologii iordanieni ușurează accesul pelerinilor. Peștera este alcătuită din trei cămăruțe mici și goale. Aici este locul în care Sfânta Maria Egipteanca s-a pocăit pentru viața sa păcătoasă, ajungând la înalte măsuri duhovnicești.

Așezată într-o zonă deșertică, cu aer uscat și fierbinte, peștera oferă o perspectivă amplă asupra văii Iordanului. (www.doxologie.ro)

Muntele unde se află Peștera Sfintei Maria Egipteanca, și Peștera (interior), foto.

